

TREURNIS

een spiegelbeeld,
in zichzelf gekeerd,
verveeld
en verkeerd
kijkt het terug,
't wil niets liever leren
dan zichzelf de rug
te keren.

treurig ziet hij om
naar die dag
dat hij krom-
gezwaaid zag
hoe de trein in de verte verdween
en hij achterbleef, alleen
gelaten door gevoelens die dieper gaan
dan waar iemand aan
had gedacht
en waarvan hij
had verwacht:
ze zijn begraven in mij.

het glas beslaat
door de damp
en het beeld verlaat
de plaats waar de ramp
plaatsvond:

zelfs op glimmend vernis
is geen grond
voor gecondenseerde treurnis.